

vor Side slutte os til Finansministeren. Der er stadig meget vanskelige Forhold i Tobaksfaget. Af et Fag paa 7 300 Arbejdere er i Øjeblikket 1 760 arbejdsløse. Paa den anden Side vil vi fra vor Side meget bestemt hævde, at naar der gennemføres midlertidige Kriseværnslove, midlertidige Krisetoldlove, er det naturligvis ogsaa Meningen, at de skal være midlertidige. Saa er det ikke Meningen, at naar Tidspunktet er kommet, da de skulde ophøre, vil alligevel vedkommende Industri eller Fag sige: Nej, Forholdene er saa vanskelige, at vi maa bevare dem uforandret endnu et Stykke Tid. Saa vil en saadan midlertidig Krisetoldlovgivning let blive permanent, en permanent Protektionisme, og deraf vil vi fra vor Side være afgjorte Modstandere. Jeg vil her sige netop til de Sider, der gerne vil have visse midlertidige Krisetoldlove af Hensyn til Øjeblikkets Vanskeligheder, at netop de bør være meget betænkelige ved ikke at lade en saadan Lov løbe til Ende. Naturligvis fornuftigt og praktisk, under Hensyntagen til, at Udløbsøjeblikket nu netop er det rigtige, naturligvis under en nøje saglig Overvejelse af, hvordan Aftrapningen bør foregaa. Men det vil være meget farligt, hvis man fra den Side stærkt vil holde paa: Det, vi nu een Gang har faaet, det skal vi bevare. Thi derved vil man svække de Kræfter, der ogsaa i de kommende Tider gerne vil enes om en fornuftig saglig, praktisk Behandling af saadanne Kriseværnslove. Vi fra vor Side stiller os, som jeg ofte har haft Lejlighed til at udtale under Toldlovsforhandlinger, sidst paa det Punkt vistnok i 1921, saaledes, at vi ser ganske udoktrinært paa disse Forhold; vi tager disse Sager ganske praktisk og sagligt, og saaledes vil vi ogsaa behandle de Toldlovsforslag, der nu er forelagt fra en vis Side og om nogen Tid kommer til Behandling her i Tinget, ganske sagligt og praktisk og lidenskabsløst. Men man vil ikke fremme en saadan praktisk og saglig Behandling af disse Forslag, hvis man ikke erkender, at en midlertidig Lov det er en midlertidig Lov. Jeg ser et Fremskridt i, at man nu fra visse Sider, der tidligere holdt paa Højprotektionisme eller paa den permanente stærkt forøgede Toldbeskyttelse, nu er kommet til netop at stille Forslag om midlertidige Love, hvis Endemaal er at komme tilbage til den Toldsats, vi bevæger os paa. Men netop hvis man ønsker Imødekommenhed overfor en saadan Betragtning, skal man være meget varsom med at sige: Nej, det, vi een Gang har, det vil vi fastholde.

Om nu den højtærede Finansminister har været heldig med det Forslag, han stiller, nemlig om endnu for et Aar at halvere den særlige Toldbeskyttelse, vi har her, ja, det kan der være delte Meninger om. Den højtærede Minister foreslaar den Toldbeskyttelse paa 120 Ø., som vi nu har og har haft den sidste Tid, sat ned til 60 Ø. Om dette nu er den rigtige Aftrapning, om det er det rigtige Skridt hen mod Afslutningen af denne Kriseværnslovs Tilværelse, det kan der være delte Meninger om, og i Udvalget vil der være Lejlighed til at se ogsaa ganske sagligt derpaa. Det kan jo ikke nægtes, at Tobaksindustrien er undergivet et ganske særligt Tryk, der gør, at det vil være retfærdigt, at der fra Lovgivningsmagtens Side ogsaa tages et særligt Hensyn til den. Denne Industri bærer en Skattebyrde paa ca. 30 Mill. Kr. om Aaret. Hvilken anden Industri af det Omfang, eller tilnærmelsesvis det Omfang, bærer noget lignende? Det er en saa voldsom Forlodsafgift til Samfundet, denne Industri maa bære, at den naturligvis ogsaa maa kræve megen Hensyntagen. Vi fik for nogle Aar siden en stærk Forøgelse af Raatobakstolden, en ganske overordentlig stærk Forøgelse, der naturligvis belaster Industrien paa den Maade, at Forbruget indskrænkes, og dermed ogsaa Produktionen. Om dette af hygiejniske og økonomiske Grunde kan være heldigt for de enkelte Borgere, skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed, men sikkert er det jo, at denne Produktion er i høj Grad handikappet, i høj Grad belastet — 30 Mill. Kr. om Aaret. Den er da ogsaa aftagende, hvad der er meget trist. Vi havde før Krigen, og der udviklede sig ogsaa under Krigen en meget betydende og god dansk Tobaksindustri, der ogsaa begyndte at eksportere i ikke saa helt ringe Udstrækning. Men den egentlige Cigarindustri — og det er jo dér, det særlige Arbejde, det værdifulde, man kan næsten sige det haandværksmæssige Arbejde ligger —, den egentlige Cigarproduktion er desværre i betydelig Aftagen. I 1923 androg Cigarproduktionen her i Landet 269 Millioner, i 1924 280 Millioner, i 1925 kun 240 Millioner; den er altsaa aftagende. Fra Tobaksindustriens, særlig fra Arbejdernes, Side har man ofte kritiseret denne ganske overordentlig store Belastning, navnlig ogsaa Raastofstolden, og var der Tid til det — jeg tør ikke udtale mig om, hvorvidt det vil vise sig muligt, vi skal jo være færdige inden den 1. April —, vilde vi gerne have dette Spørgsmaal draget ind under Overvejelserne, saaledes at man, hvis man mener, det er rigtigt at følge den højtærede Rege-